

kunne modsiges. I begge Tilfælde skulde Staten give Grunden gratis, hvilket er naturligt til en Statsbygning, og jeg veed ikke rettere, end at der ikke er nogen Besøielse til at bruge en saadan Venning som den, at man skulde ville stikke Noget under Stol, om et saa simpelt og ligefremt Faktum som dette. Jeg tror, at have vi ikke talt for Meget om denne Sag, have vi visse- lig ikke talt for Lidt om den.

Hørup; Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Vilde), at, hvis han ikke havde anset det for overflødig at fremsøge de Grunde, hvorpaa han støtter, at det er aldeles uberettiget at kalde Udstillingsindtægten en Statsindtægt, vilde jeg ganske vist heller ikke have fundet det overflødig med gode og gyldige Grunde at gjendrive det ærede Medlems Paastand. Jeg tror imidlertid, at det er saa sikkert og saa klart oplyst her under tidligere Forhandlinger, hvorledes det hænger sammen med denne Udstillingsindtægt, at der hører en eiendommelig Haardnaffethed til fra det ærede Medlems Side for endnu ved 3die Behandling at bestride, at det er en ren og klar Statsindtægt. Jeg anser det derfor for meget fornøstigt og forsigtigt af det ærede Medlem ikke at anføre sine Grunde for denne Paastand. At det skulde være noget Selvsølgeligt, at Staten giver Grunden til en Udstillingsbygning for Kunstnere til deres Udstilling, en Grund til 200,000 Kr.s Værdi til et slikt Formaal, der dog ikke direkte er et Statsformaal, tror jeg er en Paastand, som er meget dristig. Ja, hvis denne Paastand blev godkjendt i Almindelighed, tror jeg, at vi vilde faae en stor Mængde Formaal, som kom her og med samme Søjle gjorde Krav paa Grunde til at opføre Bygninger paa (Berg: Statsbygninger!), ja, Statsbygninger i deres Interesse. Hvis det ærede Medlem ikke holder af Udtrykket: at stikke under Stol, tror jeg i hvert Fald, at det er rigtigt, naar vi fra Statens Side yde en Liberalitet af et saa stort Omfang som denne, at det da ikke bliver betragtet som et Offer fra Kunstnerens Side, hvad der her ved en fuldstændig Gaveakt fra Statens Side bliver dem stænket, og hvorpaa de ikke have noget som helst hverken moralsk eller juridisk Krav, men at det da ogsaa bliver udtryffeligt fremhævet og anerkjendt, at det holder sig saaledes. Det er kun dette, jeg har ønsket at fremhæve ved de Bemærkninger, jeg er fremkommen med overfor det ærede Medlem.

Winther: Det har forundret mig noget, efter at vi Alle sammen have lidt Noget ved at gaa ind paa dette Forslag, som det nu er fremsat af Ministeren, at man saa her igjen har villet opfriske de gamle Stridigheder. Det forekommer mig, at nu kunde vi ligesaa godt sluge Kamelen

helt som give os til at twistes derom i denne varme Tid og forlænge Forhandlingerne. Jeg skal paa ingen Maade gaa ind paa at gjøre min særlige Anskuelse gjældende, Jeg skal kun gjøre en Bemærkning, og det er i Anledning af Noget, som fremkom fra det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup). Det ærede Medlem sagde nemlig, at det var aabenbart, at Meningen af Lovforslaget var den, at man nu efter dette Lovforslag kunde bygge alle de Lokalteter, som man havde paavegnet fra Først af, for at kunne have Kvindestolen der. Dernæst tilspøiede det ærede Medlem en Bemærkning, som gjør, at jeg skal indskrænke mig til nogle faa Ord, idet han nemlig sagde: Naar vi engang igjennem Finantsloven komme til en Bevilling, hvorved en Kvindestoles Oprettelse bliver mulig, har man Lokalerne og kan bruge dem dertil. Med denne Reservation kan jeg ogsaa gaa ind paa Sagen. Dersom den ikke var bleven spøiet til, vilde jeg sige, at det efter min Mening var imod Kontrakten, dersom man gif hen og oprettede en Kvindestole efter det Lovforslag, her foreligger, men, som sagt, med denne Reservation skal jeg heller ikke gjøre videre Indvendinger, og jeg vil ønske og haabe, at vi maa være færdige, naar den ærede Ordfører har talt.

Berg: Det var den sidste Sætning af det ærede Medlem, som gav mig Anledning til ogsaa at sjeie et Par Ord til den Forhandling, her er ført, idet jeg syntes, at det var dristigt af ham at forlange, at alle Andre skulde tie, naar han blot havde talt. Jeg slutter mig til de Bemærkninger, der ere fremsatte af Ordføreren fra den Side i Udvalget, hvortil jeg hører, det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup), men har en lille Bemærkning at sjeie dertil. Det er angaaende det Offer, som vi her agte at bringe Kunsten og Kunstnerne fra Statens Side, et Offer, som jeg haaber, vi gjøre med Glæde og villig. Det ærede Medlem har ubregnet os det til 200,000 Kr. for Grunden og 100,000 Kr. som Gave eller Tilskud til Bygningen. Dertil kan jo saa spjies Rente-friheden for et Laan af 200,000 Kr. i de 2 Aar i hvilke Bygningen er under Opsøvelse; dertil kan endvidere spjies aarlig Halvdelen af Bedligholdelsesudgifter, Skatter og Afgifter for denne Bygning. Dette yde vi isølge Lovforslaget; men jeg har endvidere Et at sjeie dertil, og det er, at denne Grund isølge Transaktioner, som i sin Tid udenfor Rigsdagen bleve foretagne ved Forhandling mellem Finantsministeren — paa Foranledning endogsaa af Finantsministeren — og den daværende Kultusminister, er bevaret liggende usolgt, indtil man engang i Tiden kunde enes om en saadan Beslutning. Disse Grunde have nu henligget i meget lang Tid, jeg siger ikke for meget, naar jeg siger 10 Aar. For saa lang Tid siden kunde de have været solgte og Salgsprisen alt-